

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 494. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175961424/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Stunder saa glimrende, saa talrige og saa agtede filles ontrettenues, som her maatte hørs sig faldre ved deres rette Naam — Skjæger; at deres adle Elskere, der vel ej havde tillige haat vorret deres Hørsprere, og der her maatte lode sig bebrejde denne Nedbrøgtighed; at Afstemmet af Nationen, disse, der alle have andet adeligt end den vanflagede Maria Eugén og Vohrr, og som ej des mindre — maatte i den lausige og gaanedte Overvinding, at de see højt uarbdige Borgere — saa en eller anden Naade tilpraffe sig et dt. von eller et Adelsnaam og nu se lige saa dakt ved paa os, som vi, om vi vare Klage, kunde se ved paa dem, og som alle de af den ledte Mægt, der ej behøve at faane eller maatte hæs sine, nirkelig gjøre; at alle disse smukke Hoff, Kjæmnen af Nationen, som man ser, vude strige og finde sig imøseende og injurerede og — hvad veds jeg alt — dette var rimeligt, thi Engteren har isendog ramt dem eftertræffelig nok til det. Men at de kunde have keldet den Fjænd, saa ganske at forander Batteri, at de i Skiden for at waande sig selv, kunde have søgt at øvøge en hel, høst agtnerdig og af Digteren uberørt Stand. Jædrenslandts Hørsprere, som om disse vare personlig og maasselig angrebne dem, da det ej haar en eneste fornærmende Lørdel om disse; da waart imod Skidringen af en uarbdig Landstinger, der, forvild af sit Hødværeland og for sitte Strøger udjaget af dens Ljensette, ved Sindighed stræber, til de indfætted Hørsprereste, at forbedre den fremmede Lurform, kan underretligt bæret, med den danske, unægtteligt maas være enhver retskaffen og dansk Officer høst velkommen; at de kunde have høst Uforstammehed nok til at gjøre deres Sag til den lausde Adels, da waart imod intet Quidvild kan være den lausde Adel mere smigrende end et, der med saa høste Træl stibber vore adelige Borgeres Laustighed; ja, at de kunde vude denne Uforstammehed saa vidt, at disse sig dag arvørdige, almindelig elstede og ærene Mæne, som om disse gjorde sælkes Sag med dem; ja endog at udføre, at dette Stykke, der med saa vderlig Enthusaame er medtaget af Publikum; der har været og fremdeles lever at blive en laus Ondtørn for Theatrets høstfænde og af Torke brændende Kasse; og der — for at lige alt med et Løb — er bearrt med Kongens Hørsprereste og Bisald, hvilket vancets Fabel ej hadde gjort til et Stykke, der fornærmede en agtværdig Klasse af hans Børn; at dette Stykke, efter en Veldung, der er lige saa høstfænde med Regeringens Land, som den vilde være uvollstift. Kunde henlægges for Redde; dette — og har denne høste Lydigstet — er mere — det tilhaat Anmelderen rent ud —, end kan haare formode sig af dem, saa flere Formodninger om deres Laust- og Høst-Maade de end ved mange Lejligheder have befojet kam til”.

*) Jeg lægger til, at da nu endeligen disse Fetter troede, at de ved deres hemmelige Anstaltninger havde bragt det saa vidt, at Stykkets